

Trestný čin podvodu podle § 209 trestního zákoníku

Abstrakt

Tématem této diplomové práce je trestný čin podvodu podle § 209 trestního zákoníku. Trestný čin podvodu je jedním z majetkových trestných činů, jejichž podíl na celkové kriminalitě v České republice je vysoký. Diplomová práce se zaměřuje na poskytnutí uceleného přehledu a analýzu skutkové podstaty trestného činu podvodu a také se soustředí na problémy vznikající v aplikační praxi.

Práce je členěna do sedmi logicky uspořádaných částí. V první části je stručně popsán historický vývoj trestného činu podvodu od raného feudalismu až do vývoje po roce 1989. Druhá část práce už je věnována současné právní úpravě trestného činu podvodu, kdy nejdříve dochází k obecnému zařazení do majetkových trestných činů a následně k rozebrání znaků skutkové podstaty trestného činu podvodu. V souvislosti s objektivní stránkou je více rozebrána problematika určování výše škody, význam možnosti poškozeného vyvarovat se omylu a možnost, resp. nemožnost, spáchat trestný čin podvodu vylákáním dluhu. V rámci této části je také uvedena kapitola zabývající pokračováním trestného činu podvodu a kapitola zabývající se zásadou subsidiarity trestní represe, neboť jde o zásadu ovládající celé trestní právo, a má tak souvislost i s tématem trestného činu podvodu. Třetí část se pak věnuje vývojovým stádiím trestného činu podvodu. Ve čtvrté a páté části už dochází ke srovnání se zvláštními druhy podvodu a jejich vzájemnému vztahu a ke srovnání s dalšími vybranými, zejména jinými majetkovými a hospodářskými, trestnými činy. V rámci části páté je pojednáno o možnosti spáchání podvodu v civilním řízení a souvisejících otázkách, zda je soud, příp. soudního komisaře či soudního exekutora možno uvést v omyl. Poslední část se věnuje komparaci s polskou a slovenskou úpravou trestného činu podvodu. Nejdůležitější poznatky, které z práce vplynuly, jsou shrnuty v závěru práce.

Klíčová slova: podvod, trestný čin, uvedení v omyl